

Mok E, et al. Estimating body composition in children with Duchenne muscular dystrophy: comparison of bioelectrical impedance analysis and skinfold-thickness measurement. Am J Clin Nutr 2006; 83: 65-9.

Overgewicht komt vaak voor bij jongens met Duchenne in het beginstadium van de ziekte. Overgewicht verergert de belasting van zwakke spieren en leidt eerder tot complicaties bij operaties. Het zou mogelijk kunnen zijn dat gewichtsbeheersing het moment van rolstoelafhankelijkheid vertraagt.

Er bestaan geen gevalideerde meetinstrumenten voor de bepaling van de lichaamssamenstelling bij Duchenne. In dit onderzoek zijn de twee meest gebruikte meetmethoden, huidplooi- en impedantiemetingen, vergeleken met een referentiemethode van isotoopverdunning (waarmee de hoeveelheid lichaamswater berekend kan worden). Het onderzoek is uitgevoerd bij elf jongens van gemiddeld tien jaar oud met Duchenne.

De huidplooiemetingen bleken de hoeveelheid vetvrije massa te overschatten, hetgeen leidde tot een onderschatting van het percentage vetmassa. De schattingen met behulp van de impedantiemetingen verschilden weinig met die van de isotoopverdunning. De metingen met isotoopverdunning en impedantiemetingen definieerden 73% respectievelijk 55% van de kinderen als dik, daar waar de huidplooiemetingen slechts 9% van de kinderen als dik beoordeelden.

Impedantiemeting is volgens de auteurs een simpele en betrouwbare techniek om vroegtijdige vetstapeling bij Duchenne te kunnen vaststellen. Tesaamen met longitudinale dieetadvisering kan overgewicht voorkomen en daarmee de belasting van de ziekte door overgewicht beperkt worden.